

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Ἐπιτροπή :

Ἀναστ. Σ. Κώνστας, Γ. Μ. Δρίκος, Ι. Α. Κατράκης, Θ. Γ. Κουγιουμτζέλης, Ε. Γ. Σκυλακάκης, Α. Γ. Δημητρίου, Θ. Α. Μαυριδόπουλος

ΤΕΧΝΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΗΜΙΚΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ὑπὸ ΔΗΜ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ, χημικοῦ-μηχανικοῦ.
Τέως Ὑφηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου Χάρκωβ.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἡ βιομηχανία τῆς Ἑλλάδος γενικῶς καὶ ἡ χημικὴ βιομηχανία βιαιτέρως, ἀνεπτύχθη εἰς βαθμὸν ὥστε διὰ τὴν περαιτέρω πρόδοδόν της, αὐτὴ αὕτη ἡ φύσις τῶν πραγμάτων ἐπιβάλλει τὴν μετατροπὴν τῆς ὑπαρχούσης παλαιᾶς καὶ οὐσιαστικῶς ἀνευ συστήματος ὀργανώσεως εἰς νέαν βασιζομένην ἐπὶ τῶν τελευταίων δεδομένων, τῆς ἐπιστήμης τοῦ κλάδου ὀργανώσεως βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τοῦ καὶ εἶναι εὐκόλον, καὶ ἀπαιτεῖ προπαντὸς καλὴν θέλησιν καὶ ἐντατικὴν ἐργασίαν ὄλου τοῦ ἐπιπέδου ἀρμοδίου τεχνικοῦ καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ, καὶ χρόνον πολλῶν ἐτῶν.

Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, τὸ μέλλον νὰ ἐργασθῆ ἐπ' αὐτοῦ προσωπικόν, δεόν νὰ εἶναι ἐκπαιδευμένως κατάλληλον καὶ ἀρμόδιον, καὶ ποσοτικῶς τοποθετημένον.

Τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς συνεννοημένης καὶ συστηματικῆς ἐργασίας, πάντοτε θὰ εἶναι μεγάλα, ἡ δὲ πρόδος καὶ αὔξεις τῆς παραγωγῆς καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τῶν κερδῶν, ἀποδότης βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, εἶναι ἀνεκτίμητα.

Βασικά τινὰ προβλήματα, μετὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων ἀσχολοῦνται οἱ βιομηχανικοὶ κύκλοι, εἶναι τὸ τῆς ποσότητος, τῆς ποιότητος καὶ τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς.

Πολλοὶ καὶ πολλαπλοὶ εἶναι οἱ συντελεστοὶ ἀπομαρτυροῦντες τοὺς ὄρους αὐτούς, εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν ὁ καὶ βασικώτερος ἴσως, ὁ τοῦ ὑποκειμενικοῦ παράγοντος. Πείρα, πειραματισμοὶ ἐπιπέδου, γνῶμαι κορυφαίων τεχνικῶν καὶ οἰκονομολόγων, διεθνῆ συνέδρια, διεπιστάσαν ὅτι τὰ ἐπιπέδω βιομηχανικὰ προβλήματα εἶναι στενῶς συνδεδεμένα μετὰ τὸ ἀτομικὸν οἰκονομικὸν κίνητρον τοῦ ὑποκειμενικοῦ παράγοντος. Τοῦτο (τοῦ οἰκονομικοῦ συμφέροντος) αὐξανόμενον ὁ ὄγκος τῆς παραγωγῆς αὐξάνεται, ἡ ποιότης βαίνει καλιτερεύουσα, τὸ δὲ κόστος μειοῦται, ἐλαττωμένον δέ, ἐλαττοῦται ἀναλόγως.

Ἐπὶ τῶν πορισμάτων τούτων στηριζόμενοι οἱ βιομηχανικοὶ καὶ βιομηχανικοὶ οἰκονομολογοὶ, ὑπέ-

δειξαν καὶ ἐφήρμοσαν τὸν σύνδεσμον τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐργαζομένων μετὰ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ τῆς παραγωγῆς.

Διὰ τῆς συνδέσεως καὶ ἀλληλεξαρτήσεως τούτων (ἀμοιβῆς, ποιότητος, ποσότητος καὶ κόστους) αὐτομάτως ἐπέρχεται ἡ χρησιμοποίησις, εἰς τὰ ἀνώτατα αὐτῶν ὄρια τῶν πραγματικῶν, πνευματικῶν καὶ σωματικῶν, δυνάμεων τῶν ἀτόμων, μετὰ ἀποτέλεσμα τὴν εἰς τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα αὔξησιν τοῦ ὄγκου τῆς παραγωγῆς, τὴν ἐλαχίστην ἀπόλειαν κατεργασίας πρώτων ὑλῶν, τὴν κατὰ τὸ ἐλάχιστον χρησιμοποίησιν βοηθητικῶν ὑλῶν καὶ κινητηρίου δυνάμεως, τὴν μεγαλειτέραν ἀπόδοσιν καὶ μικροτέραν φθορὰν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων, τὴν ἐξάλειψιν τυχόν ὑπαρχόντων ἐλαττωμάτων, τὴν ὑπερπήδησιν ἀκόμη καὶ ὠρισμένων τεχνικῶν δυσκολιῶν, σύνολον συντελεστῶν ἐνεργούντων αὐτομάτως εἰς τὴν πτώσιν τοῦ παραγωγικοῦ κόστους.

Ἡ χρησιμοποίησις τῶν συντελεστῶν αὐτῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν βεβαίως νὰ γίνῃ πάντοτε εἰς τὴν ὀλότητά των, ἀλλὰ θὰ ἐξαρτηθῆ ἐκ τοῦ εἴδους τῆς βιομηχανίας, τῆς μεθόδου ἐργασίας, καὶ κυρίως ἐκ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, τοῦ προορισμοῦ καὶ τοῦ τρόπου χρησιμοποίησεως τοῦ παραγομένου προϊόντος.

Τὴν παλαιότεραν μορφήν ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως τῆς παραγωγῆς, ἀποτελεῖ ὁ λεγόμενος ταϊύλορισμα. Πρόκειται περὶ συστήματος τὸ ὅποιον ἐπενόησεν ὁ Ἀμερικανὸς μηχανικὸς Φρειδερίκος Ταϊύλορ, ἀκμάσας τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ παρελθόντος καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος (1856—1915).

Ὁ Ταϊύλορ αὐτὸς ἤρχισε τὸ στάδιον τοῦ ὡς ἀπλοῦς ἐργάτης εἰς τὰ μεταλλουργικὰ ἐργαστήρια τῆς Φιλαδελφείας, ταχύτατα δὲ κατέστη ἀρχιμηχανικὸς καὶ κατάρθωσε πρῶτος νὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς ταχυχάλυβας, εἶδος δηλαδὴ χαλύβων μεγάλης ἀντοχῆς, καθὼς καὶ τὴν μέθοδον τῆς διὰ κοπῆς κατεργασίας τῶν μεταλλῶν.

Συγχρόνως ὁ Ταϊύλορ διατελέσας ἐκ περιτροπῆς ἐργάτης, ἐπιστάτης, ἐργοδηγός, μηχαν-

νικός, διευθυντής και εργοδότης, έμελέτησε την ψυχολογία της εργασίας και ένεπνεύσθη νέας μεθόδους έπιστημονικής όργανώσεως της εργασίας, έπιτυχών ούτω να αύξηση την απόδοσιν των εργοστασίων του. Συγκεκριμένως παρατήρησεν ότι μεταξύ των εργατών, έπεκράτει ή ψυχολογία ότι ή αύξησης της αποδόσεως των, έβλαπτε τους συναδέλφους των, διότι διηκόλυε την άνεργίαν. Έπίσης διεπίστωσεν ότι οί φιλόπονοι εργάται, έτεινον διαρκώς να μιμηθοῦν τους νωθροτέρους, άφοῦ τό ήμερομίσθιον ήτο κοινόν δι' όλους.

Διά να καταπολεμήση συνεπώς τά μειονεκτήματα αυτά, ώργάνωσε τας έπιχειρήσεις του κατά τρόπον ώστε οί εργάται να έπωφελοῦνται εκ της άκμης του εργοστασίου, εις τό όποιον εργάζονται, και να δύνανται ούτω να βελτιώσουν τας συνθήκας της ζωής των. Καθιέρωσε δηλαδή την άρχήν της μερικής συμμετοχής της εργασίας εις τά κέρδη. Έκ παραλλήλου, διά να αύξηθῆ ή απόδοσις, έμελετήθησαν αί κινήσεις των εργατών και κατηγορήθησαν αί περιτταί άπώλειαι μυϊκής ένεργείας ή περιωρίσθησαν εις τό έλάχιστον.

Δι' όλων των άνωτέρω μεθόδων του Ταϊλор, αίτινες άπετέλεσαν όλόκληρον σύστημα, τόν ταιύλορισμόν, ηύξήθη ή κατά μάζας παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων έβελτιώθη ή ποιότης και έμειώθη τό κόστος της κατεργασίας.

Τελειοποίησιν του άνωτέρω συστήματος, άποτελεί ό λεγόμενος φορδισμός, τόν όποιον έφήρμοσεν εις τά εργοστάσιά του ό μεγαλοβιομήχανος αυτοκιτήτων Χένρυ Φόρντ.

Εις τόν φορδισμόν ή έπιτάχυνσις της παραγωγής έπιτυγχάνεται διά της έξειδικεύσεως των εργατών εις ένα όσο τό δυνατόν μικρότερον τομέα της βιομηχανικής εργασίας. Συγκεκριμένως, ή εργασία κατανέμεται κατά τοιοῦτον τρόπον, ώστε κάθε εργάτης πραγματοποιεί πάντοτε τό έλάχιστον μόνον μέρος της όλης εργασίας.

Με τά ζητήματα της συνδέσεως της άμοιβής των εργαζομένων με τό κόστος, την ποιότητα και την ποσότητα της εργασίας, άσχολεῖται συνήθως και είναι άρμόδιον τό γραφείον Τεχνικής Ρυθμίσεως της Έργασίας — δηλαδή «ΤΡΕ» — βασιζόμενον επί των γνωστών θεωρητικών μελετών του Ταϊλор και των έφαρμογών του συστήματος του Φόρντ.

Ό σκοπός του γραφείου «ΤΡΕ» είναι: μελέται, έπεξεργασία και έφαρμογή εις την πράξιν των ζητημάτων που είναι συνδεδεμένα με την έκμετάλλευσιν της εργατικής δυνάμεως κατά την πορείαν της έφαρμογής. Συμφώνως πρός αυτό τά καθήκοντα, αί ύποχρεώσεις και αί εϋθύναι του γραφείου «ΤΡΕ», εκφράζονται με τά ακόλουθα:

- I. Προσδιορισμός όρίων αποδόσεως και καταρτισμός άμοιβής, δηλαδή της διατιμήσεως των αποδοχών.
- II. Συστηματικά μελέται των μέσων εργασίας με τόν σκοπόν του προσδιορισμού άναγκαίων συνθηκών, καλυτέρας αποδόσεως των εγκαταστάσεων και άλλων μέσων της παραγωγής. Προσδιορισμός άνωτάτων όρίων αποδόσεως των μέσων εργασίας.
- III. Συστηματικά μελέται της ικανότητος των εργατικών προσωπικού, διά τόν προσδιορισμόν των άναγκαίων συνθηκών της εργασίας και την καλυτέραν έκμετάλλευσιν της εργατικής δυνάμεως. Προσδιορισμός άνωτάτων όρίων αποδόσεως της εργασίας.
- IV. Έλεγχος διά την εκτέλεσιν των προσδιορισμένων όρίων αποδόσεως της εργασίας.
- V. Συστηματικοποίησις των όρίων της αποδόσεως, δηλαδή των κανονισμών της παραγωγικότητος.
- VI. Παρακολούθησις της κινήσεως των άμοιβών διά την εκτελουμένην εργασία, και σχέσις των αποδοχών με τά ύπόλοιπα στοιχεία των έξόδων και με την αποδοτικότητα της εργασίας.
- VII. Ταξινόμησις της εργασίας και του εργαζομένου προσωπικού και μελέται των έχόντων θέσιν έξαιρέσεων (διακυμάνσεων) και των αίτιών των.
- VIII. Έπιτήρησις επί της υγείας, προφυλάξεως και άσφαλείας κατά την εκτέλεσιν της εργασίας, δηλαδή: Τεχνική της άσφαλείας και βιομηχανική υγειινή.

Η όργάνωσις του γραφείου Τεχνικής Ρυθμίσεως Έργασίας «ΤΡΕ», συμπεριλαμβάνει κατά κλάσιν ύποτιμήματα ύπηρεσίας και γραφεία συμφώνως με τό παρακάτω παρουσιαζόμενον σχέδιον.

I. Έποπτεῖον.

(Παρακολούθησις και τήρησις τάξεως).

- 1) Έργατικόν προσωπικόν της εταιρίας (του εργοστασίου).
- 2) Ύπηρεσία (γραφείον) καρτών και μετρώα του προσωπικού.
- 3) Προσλήψεις και άπολύσεις εργατών.
- 4) Ρύθμισις και συμπλήρωσις βαρδιών και ομάδων τῆ συνεργασίας των συνεργείων.
- 5) Ύπηρεσία καταγραφών και στατιστικής του προσωπικού.
- 6) Ύπηρεσία φυλάκων (φυλακείων του εργοστασίου).
- 7) Κλητήρες και τηλεφωνική ύπηρεσία.

II. Τεχνική ψυχοανάλυσις και έπιλογή.

(Ψυχοτεχνική ανάλυσις).

- 1) Προσδιορισμός της ικανότητος των εργατών (πνευματικώς, ψυχικώς και φυσικώς) με μεθόδω έξετάσεως προτερημάτων.

2) 'Επιλογή τών έργων κατά κλάδους.

3) 'Επιλογή του καταλλήλου κλάδου εργασίας αναλόγως τών προτερημάτων του έργου.

4) Προσδιορισμός τών αναγκαιών συνθηκών της εργασίας διά την καλύτεραν έκμετάλλευσιν της εργατικής δυνάμεως.

5) Ταξινόμησις του εργατικού προσωπικού (μητρώα και καρτέλλαι).

6) 'Επεξεργασία τών διαφόρων τρόπων πληρωμής της εργασίας, δηλαδή: 'Αποδοχαι και ρύθμισις αούτων.

α) Διατίμησις αποδοχών (ήμερομισθια).

β) Πληρωμή κατά τεμάχιον.

γ) Πληρωμή εργολαβικώς (κατ' άποκοπήν).

δ) Ποσοστά.

ε) Διαγράμματα άμοιβής.

ς) Ταξινόμησις όλων τών άνωτέρω.

III. Μέσα παραγωγής.

1) Ταξινόμησις τών έγκαταστάσεων του εργοστασίου (μητρώα τών έγκαταστάσεων).

2) Ταξινόμησις τών μηχανών και μηχανημάτων (μητρώα τών μηχανημάτων).

3) Ταξινόμησις και ρύθμισις εργαλείων.

4) Μελέται προεκπαιδύσεως της εργατικής δυνάμεως και οργάνωσις της εκπαιδευτικής σχολής.

IV. Χρονομέτρησις.

1) 'Επιστημονική χρονομέτρησις και καρτέλλαι αούτης.

2) Κατανομή της εργασίας κατά φάσεις της εργασίας (υποδιαίρεισις λεπτομερής).

3) 'Ορισμός τών καλύτερων μεθόδων άποδόσεως της εργασίας.

4) 'Ανάλυσις χρόνου εργολαβικής εργασίας.

5) 'Ανάλυσις χρόνου κατά τεμάχιον εργασίας.

V. Ταξινόμησις εργασίας.

1) Μελέται και έπεξεργασία όλων της εργασίας (κανονισμοί).

2) Προσδιορισμός όριών χρόνου και ταχύτητος της έκτελέσεως τών μερών κατά φάσεις εργασίας και του συνόλου αούτης.

3) Στατιστική όριών χρόνου και του κόστους της εργασίας.

4) Καρτέλλαι κανονισμών τών εργασιών και κοστολογίου της εργασίας.

5) 'Εκδοσις και έφαρμογή εργολαβικών και κατά τεμάχιον ένταλμάτων της εργασίας.

VI. 'Ελεγχος άποδόσεων και άποδοχών.

1) 'Ελεγχος έκτελέσεων τών έπεξεργασμένων και έφηρμοσμένων όριών χρόνου.

2) 'Ελεγχος τών άποδοχών του εργατικού προσωπικού.

VII. 'Υπηρεσία άσφαλίσεως εργασίας.

Αίτιαι τών άτυχημάτων και άσθενειών εις την βιομηχανίαν:

1) Μηχανικαι αίτιαι.

2) Χημικαι αίτιαι.

3) Τρόπος εργασίας και φυσικαι αίτιαι.

4) Φυτικά παράσιτα και μεταλλεύματα.

5) Ζωϊκά παράσιτα (διαρρύθμισις και κατασκευή αίθουσών εργασίας).

Γενικαι Διατάξεις:

'Η διαρρύθμισις, κατασκευή και συντήρησις τών αίθουσών εργασίας, έγκαταστάσεων, μηχανών, μηχανημάτων, οργάνων και εργαλείων πρέπει να είναι τοιαύτη, ώστε το άκίνδυνον της ζωής και της υγείας τών εργαζομένων, να είναι έξησφαλισμένον κατά τόσον, όσον το έπιτρέπουν ή ειδικότης και αι συνθηκαι της ώρισμένης βιομηχανίας.

Λήψις μέτρων άτινα έξασφαλίζουν την έπαρκειαν του φωτός και άέρος εις τας αίθουσας εργασίας και την άνανέωσιν του τελευταίου τούτου, έκτός αούτου έξασφαλίζουν και την άπομάκρυνσιν τών κατά την πορείαν της παραγωγής παραγομένων: σκόνης, αερίων, καπνου, όμίχλης και ύπολειμμάτων άκαθαρσιών της παραγωγής.

Λήψις μέτρων προς έγκατάστασιν και χρήσιν όλων τών προφυλακτικών μέσων και αναγκαιών βοηθητικών έξαρτημάτων διά την προφύλαξιν τών εργαζομένων άπό την άπ' ευθείας έπαφήν μετά τών μηχανημάτων και έξαρτημάτων αούτων ή προφύλαξις τών εργατών άπό άλλους σχετικούς, με τας αίθουσας εργασίας και αούτην ταύτην την παραγωγήν, κινδύνους.

Μελέται και έφαρμογαι τών καταλλήλων μέτρων προφυλάξεως του εργαζομένου προσωπικού εις περιπτώσεις κινδύνου πυρκαϊάς.

Καθοδήγησις και εκπαιδευσις τεχνιτών και εργατών εις ότι άφορᾷ τόν πρόποντα χειρισμόν τών επικινδύνων έγκαταστάσεων, μηχανών και οργάνων.

Συμφώνως με τὰ άνωτέρω, το ύπομνημα άσφαλίσεως εργασίας διαιρείται εις τὰ κάτωθι καθήκοντα:

1) Παρακολούθησις διά την άσφαλήν κατάστασιν τών μηχανημάτων και έγκαταστάσεων, ως και τών προφυλακτικών μέσων αούτων.

2) Μελέται και έφαρμογαι νέων καλύτερων και άσφαλεστέρων προφυλακτικών μέσων.

3) Παρακολούθησις της έφαρμογής όλων τών κανονισμών άσφαλείας της εργασίας.

4) Παρακολούθησις της ύποχρεωτικής τηρήσεως όλων τών κανονισμών, της χρήσεως τών μέσων εργασίας και τών προφυλάξεων.

5) Ευθύναι, ανακρίσεις και έξετάσεις δι' όλα τὰ άτυχήματα κατά την εργασίαν.

6) Διαπαιδαγωγήσις τών εργαζομένων εις

άσφαλείς τρόπους της εργασίας, του χειρισμού μηχανημάτων και προφυλακτικών μέσων.

7) Κρίσεις διά την ωφέλειαν τών μέσων ασφαλείας.

8) Καταρτισμός όλων τών γραπτών κανονισμών, πινάκων και εικόνων διά την προφύλαξιν τών εργαζομένων.

9) Μελέται γενικών ζητημάτων καλύτερου τρόπου προφυλάξεως τών εργαζομένων.

10) Φροντίς διά την ύπαρξιν μέσων πρώτης βοηθείας.

Διά την συνεχή αύξησιν και συμπλήρωσιν τεχνιτών και ειδικευμένων εργατών, πρέπει να υφίσταται μονίμως τακτική ειδική σχολή με σκοπόν έκπαιδεύσεως και μετεκπαιδεύσεως του εργαζομένου προσωπικού.

Διά την έκπαιδευσιν και μετεκπαιδευσιν τών τεχνιτών και εργατών, αναγκαστικώς λαμβάνει μέρος και αυτό το έπιστημονικόν τεχνικόν προσωπικόν του εργοστασίου, υπό την ιδιότητα εκπαιδευτών και μετεκπαιδευτών.

VIII. Τακτική ειδική εκπαιδευτική σχολή.

IX. Πυροσβεστική ύπηρεσία και αεράμυνα.

X. Κοινωνικά ασφάλεια.

XI. Ίατρειον.

XII. Συσσίτιον.

Ο τμηματάρχης του γραφείου Τεχνικής Ρυθμίσεως Έργασίας «Τ.Ρ.Ε.» δέον να είναι κατά τας γνώσεις του, την μόρφωσιν και πείραν του ισότιμος με τόν τμηματάρχη ενός από τὰ βασικά και μεγαλύτερα τμήματα του εργοστασίου. Έπειδή ο τμηματάρχης του «ΤΡΕ», συμφώνως με τόν χαρακτήρα και την ειδικότητα της εργασίας του, πρέπει να έχη σχέσεις και συνεργασίαν με όλα τὰ τμήματα του εργοστασίου, διά τοῦτο ακριβώς δέον να κατέχη προοπτικήν άσυγκρίτως μεγαλύτεραν από τούς τμηματάρχας οίουδήποτε άλλου τμήματος.

Ότι άφορᾷ την μόρφωσίν του και τόν δγκον τών γνώσεών του, πρέπει να είναι ή μηχανικός μηχανολόγος ειδικός εις την ψυχράν μέθοδον κατεργασίας μετάλλων, ή μηχανικός μηχανολόγος — ήλεκτρολόγος, έπειδή περισσότερο άπ' όλα θα είναι ύποχρεωμένος ν' ασχολήται με τόν κανονισμόν εργασίας διαφόρων έξαρτημάτων και ανταλλακτικών τών μηχανών, μηχανημάτων κτλ.

Έκτός αυτού ο τμηματάρχης του «Τ.Ρ.Ε.» πρέπει να έχη ψυχρόν και λεπτόν εύγενή χαρακτήρα μεγάλης ελαστικότητας και πρέπει να έχη μεγάλο κύρος επί του τεχνικού και εργατικού προσωπικού.

Είς μεγάλα χημικά εργοστάσια, ο τμηματάρχης οὔτος πρέπει να έχη τρεις βοηθούς (έπιστήμονας). Έξ αυτών ο εις να είναι χημικός—μηχανικός, ο άλλος μηχανικός—μηχανολόγος

και ο τρίτος μηχανικός ειδικευμένος εις την προφύλαξιν της εργασίας από τούς κινδύνους.

Οί ταξινομοί της εργασίας πρέπει να είναι πρώην εργοδηγοί, ή ή ταξινομησις και ή χρονόμετρησις να έπαφίεται εις αυτούς τούς ίδίους εργοδηγούς. Είς περιπτώσεις καθ' ός ο εργοδηγός ο ίδιος ταξινομεί την εργασίαν και τας απόδοσιν αυτής, εις την έκτέλεσιν της ταξινομήσεως είναι άντιπρόσωπος και ύπόλογος του «Τ.Ρ.Ε.» και όφείλει εκάστοτε να έχη οδηγίαν και την έγκρισιν του τμηματάρχου αυτού καθ' όσον εις τας τοιαύτας περιπτώσεις υπάγεται ειδικευτικώς εις αυτόν.

Βασικαί διατάξεις

της κανονικής οργανώσεως «Τ.Ρ.Ε.»

Η διοίκησις και ο τμηματάρχης του νεωστί οργανουμένου τμήματος «Τ.Ρ.Ε.» ώφείλουν να λάβουν ύπ' όψιν των τὰ ακόλουθα :

1) Άποφασισθείσης της διοργανώσεως του τμήματος «Τ.Ρ.Ε.», ή διεύθυνσις του εργοστασίου πρέπει εκ τών προτέρων να ύπολογιστὰ ανάγκαϊα πρὸς τοῦτο σημαντικά έξοδα διά την συστηματικήν ύποστήριξιν της τόσο μεγάλης και δυσκόλου εργασίας, όσον ύλικώς τόσοσιν και διά της έπιβολής του κύρους της, έπιτρεπούσης οίασδήποτε ταλαντεύσεις ή άποφασιστικότητας.

2) Πρέπει να ληφθῆ ύπ' όψιν εκ τών προτέρων ότι τὰ έξοδα της άρχικής περιόδου της εργασίας αυτής θα είναι σημαντικώς μεγαλύτερα παρά τὰ έξοδα της μετέπειτα κανονικής λειτουργίας του τμήματος «Τ.Ρ.Ε.».

3) Το νεωστί διοργανούμενον τμήμα «Τ.Ρ.Ε.» δέν πρέπει να έπιδιώκη την με κάθε τρόπον εισόδυσιν έξω του τμήματος, εις τὰ παραγωγικά συνεργεία και μηχανουργεία. Το τμήμα «Τ.Ρ.Ε.» ώφείλει πρώτα άπ' όλα να φροντίση διά τήν σοβαράν και λεπτομερή προετοιμασίαν της σωτηρικής εργασίας του, πρὸς άποφυγήν διαοργανώσεως και άναρχίας εις τὰ συνεργεία, χωρίς να άφαιρέση τοιαυτοτρόπως από τούς εργοδηγούς τὸ δικαίωμα ύποβολής διατιμήσεως άμοιβής και κανονισμόν τών αποδόσεων.

4) Συμφώνως πρὸς τὰ άνωτέρω, ο διεύθυνων του τμήματος «Τ.Ρ.Ε.» ώφείλει κατά πρώτον να συγκεντρώση τούς κυριωτέρους συνεργάτας του αναλόγως τών διαφόρων ειδικοτήτων μετά τών όποίων θα μελετηθῆ, θα κανονισθῆ και θα έκτελεσθῆ ή τακτική της οργανώσεως γενικώς ως έπίσης ξεχωριστά διά κάθε συνεργείον του εργοστασίου.

5) Ός βάσεις του χαρακτηρισμοῦ του κάθε εργαζομένου, θεωροῦνται τὰ κάτωθι προσόντα :

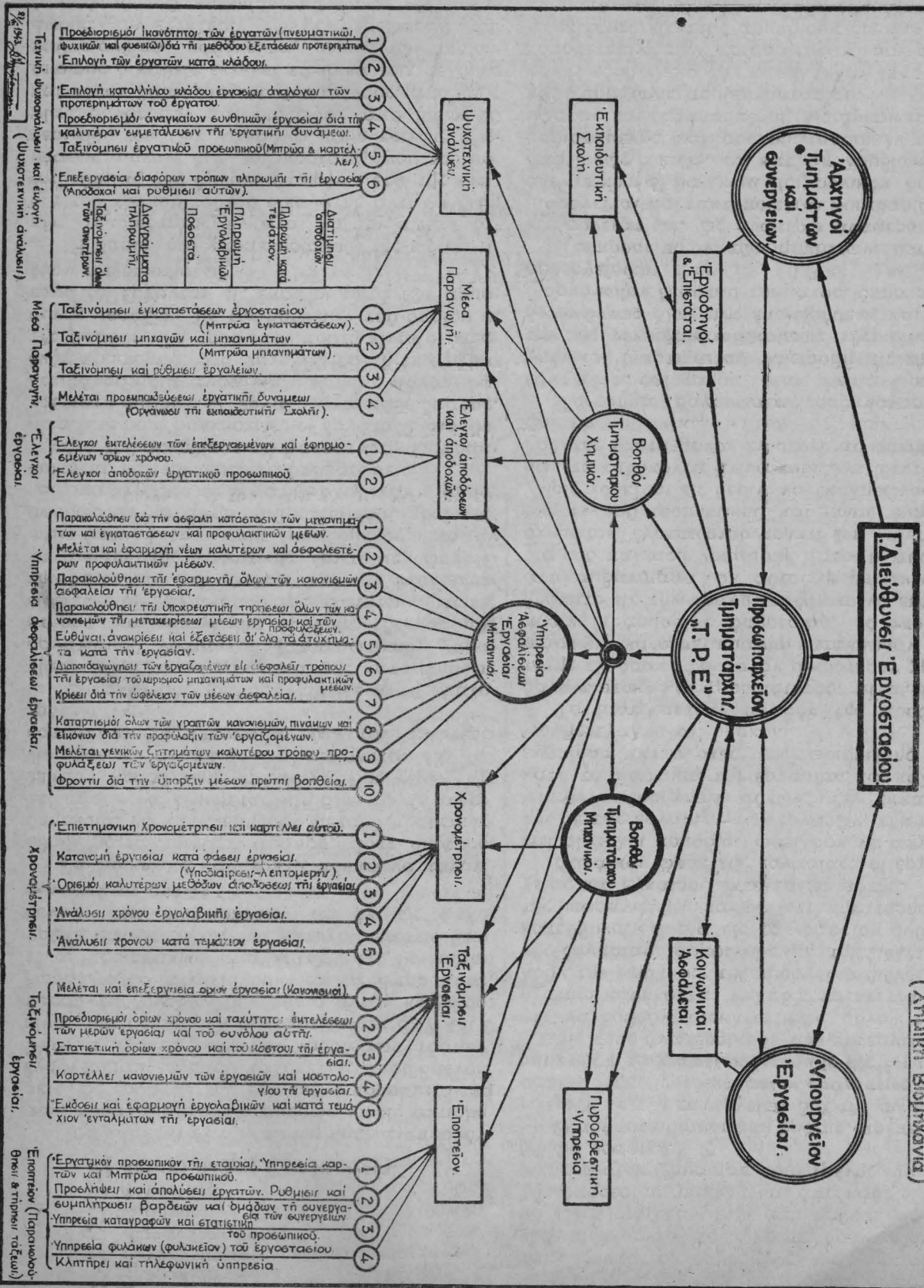
α) *Εύφυϊα.*

β) *Μόρφωσις.*

γ) *Ειδική ή τεχνική εκπαίδευσις (φυσική έπιτηδειότης ή δύναμις).*

Τμήμα Ρυθμίσεων Τεχνική/ Έργασις/ Προσωπικού 'Τ.Ρ.Ε.' ΣΑΣ Προσωπάρχης & ΕΠΟΠΤΕΙΩΝ

(Χημική Βιομηχανία)

- δ) Συμπεριφορά.
- ε) Ένεργητικότητα.
- ς) Αποφασιστικότητα.
- ζ) Τιμότης.
- η) Δοτικότητα.
- θ) Δυνατή κρεάσις ή καλή υγεία.

Οί έχοντες 3 έκ τών αναφερομένων προσόντων, προσλαμβάνονται άμέσως χωρίς άντιρρήσεις ως έργάται. Οί έχοντες 4 προσόντα, θά έχουν άξιαν έργάτου καλύτερας άμοιβομένου. Άτομα έχοντα 5 έκ τών προσόντων τούτων, είναι δυσεύρετα. Οί συνταυτιζόντες 6, 7 και 8 προσόντα, σχεδόν δέν εύρίσκονται καθόλου. Πρόσωπα δέ άτινα έχουν και τά 9 προσόντα, είναι έξαιρετικώς σπάνια και ως έκ τούτου πρέπει άναμφιβόλως νά κατέχουν θέσεις διευθυντών τών έπιχειρήσεων και όχι ως άπλοι συνεργάται αύτών.

Τά διοικητικά καθήκοντα πρέπει νά κανονισθούν κατά τοιοϋτον τρόπον, ώστε διάφοροι ύπηρεσίαι νά κατανεμηθούν μεταξύ προσώπων τά όποια νά κέκτηνται 4 ή 5 έκ τών άναφερθέντων προσόντων. Η στοιχειώδης τέχνη τής διοικήσεως, άναμφιβόλως εύρίσκεται εις τήν κατανομήν τής εργασίας διά του άνωτέρω τρόπου.

Ο καλύτερος τρόπος έπιδείξεως τής έπιτυχίας, δύναται νά γίνη διά τής καταργήσεως όργανισμού γραμμικού (στρατιωτικού) χαρακτήρος, και εισαγωγής έφ' όλης τής γραμμής ειδικευτικού όργανισμού άρμοδιοτήτων, ήτις εις τήν βάση του άποτελείται από τήν άκόλουθον κατανομήν τής διοικητικής εργασίας, ώστε ό κάθε υπάλληλος, ό κάθε εργαζόμενος, από τόν ύποδιευθυντήν μέχρι του κατωτέρου προσωπικού, νά έχη όσο τό δυνατόν όλιγωτέρας άρμοδιότητας και ειδικευτικής ύποχρεώσεως.

Διά του συνηθισμένου ή στρατιωτικού (γραμμικού) τρόπου διοικήσεως, οί έργάται διαιρούνται κατά ομάδας. Οί εργαζόμενοι κάθε ομάδος, λαμβάνουν διαταγάς και όδηγίας μόνον ύφ' ένός προσώπου, του άρχηγου των ή έπιστάτου τής ομάδος. Τό πρόσωπον τούτο είναι ό υπεύθυνος μεσάζων με τήν βοήθειαν του όποιου οί έργάται έρχονται εις έπαφήν μετά τών άρμοδίων τής διοικήσεως.

Η βάση του χαρακτηρισμού τής ειδικευτικής άρμοδιότητος έγκειται εις τήν αίτιαν ότι διά του τρόπου τούτου ό εργατής άντι νά έλθη άπ' εύθείας εις άμεσον έπαφήν μετά τής διοικήσεως, μόνον, διά του προϊσταμένου του συνεργείου του, θά λαμβάνει καθημερινώς όδηγίας, συνδρομήν και διαταγάς από 8 έως 10 και πλέον διαφόρους προϊσταμένους, από τους όποιους ό καθείς έκτελει τά ίδικά του, τελικώς καθορισθέντα, καθήκοντα, μέρος τών όποιων άφορα τήν έκτέλεσιν τών ύποχρεώσεων του έπιστάτου του *γραφείου ρυθμίσεως τής παραγωγής*.

Όπως οί έργάται, ούτως και οί άρχιεργάται, έπιστάται, εργοδηγός και τμηματάρχης του κάθε συνεργείου, πρέπει όσον τό δυνατόν νά είναι άπηλλαγμένοι από κάθε είδος γραφικής ύπηρεσίας, καθώς και από κάθε είδος γενικής φύσεως εργασίας, δυναμένης νά θεωρηθί ως γραφική.

Οιαδήποτε διανοητική δράσις, πρέπει νά εξαλειφθί έκ τών συνεργείων διά τής συγκεντρώσεως αύτης εις τό *γραφείον ρυθμίσεως τής παραγωγής* ή τό *γραφείον διανομής τής εργασίας*.

Εις τους άνωτέρους δέ τών συνεργείων πρέπει νά δοθούν άποκλειστικώς μόνον τά έκτελεστικά καθήκοντα, δηλαδή πρέπει νά αποτελούν τήν έπίβλεψιν τής προσχεδιασμένης τακτικής εργασίας, συμφώνως με τήν μελετημένην κατεύθυνσιν αύτης εις τό γραφείον ρυθμίσεως τής παραγωγής, καθώς και τήν τήρησιν ταχείας και έγκαίρου έκτελέσεως αύτης.

Κατά τας ώρας τής εργασίας, οί εργοδηγοί και οί άλλοι άρμόδιοι ώφείλουν νά άσχολούνται με τας εργασίας τών έργατών, τήν προβλεπτικήν καθοδήγησιν αύτών, τήν εκπαιδευσιν κατά τό διάστημα τής εργασίας και καλής και έγκαίρου έκτελέσεως τής ώρισθείσης παραγωγής.

Τό μεγαλείτερον άγαθόν τής ειδικευτικής όργανώσεως και άρμοδιότητος, είναι ή δυνατότης εις όσον τό δυνατόν μικρότερον χρονικόν διάστημα νά προετοιμασθί κατάλληλον προσωπικόν δι' άρμοδίας ύπηρεσίας, τό όποιον θά ήδύνατο εις τήν πραγματικότητα νά έκτελή τά άναλαμβανόμενα ύπ' αύτου καθήκοντα, ένώ διά του παλαιού γραμμικού (στρατιωτικού) συστήματος έχρειάζοντο πολλά έτη διά τήν έξάσκησιν του προσωπικού και τέλος έγήρασκον χωρίς νά είναι εις θέσιν νά έκπληρώνουν πλήρως τά καθήκοντα άτινα τους άνετίθεντο, έκτελούντες ταύτα μόνον έν μέρει και συνήθως όχι άριστα.

Τό τμήμα όργανώσεως του εργοστασίου, άν άντό ύφίσταται, δέον έντός ώρισμένου χρονικού διαστήματος νά προβή εις τήν μελέτην τής *γενικής κατευθύνσεως τής ειδικευτικής όργανώσεως* όλης τής έπιχειρήσεως και εις τήν διοργάνωσιν έκάστου τμήματος, ύπηρεσίας και συνεργείου.

Τό προσωπικόν τών τμημάτων, ύπηρεσιών και συνεργείων, ως άνωτέρω αναφέρεται, δημιουργείται και τακτοποιείται έκκαθαριζόμενον όλίγον κατ' όλίγον και εις χρονικόν διάστημα από 2 έως 5 έτών, και κατ' άκολουθίαν τής εγκαθισταμένης και συστηματοποιημένης όργανώσεως και έξαπλουμένης εις όγκον εργασίας και παραγωγής του εργοστασίου.

Η ευθύνη διά τήν κατάλληλον έκλογήν και τοποθέτησιν τών άπαραιτήτων συνεργατών, άνάτιθεται εις τους άρμόδιους διευθυντάς και τμηματάρχας, άναλόγως τής ειδικότητος έκάστου, υπό τήν έπίβλεψιν του γενικού όργανω-

κα
ρε
δλ
δι
στο
ΑΓ
έφο
ρατ
'Ιω
διρ
μέλ
τας
διά
'Ελ

του του εργοστασίου και του έλέγχου της ειδί-
κτης αρμοδίας επιτροπής.

Περαίνοντες τό βραχύ και έπεξηγηματικόν
τουτο άρθρον μας, θεωρούμεν άπαραίτητον νά
ύπογραμμίσωμεν ότι, έφαρμόζοντες και έκτε-
λοϋντες την όργάνωσιν του τμήματος **Τεχνικής
Ρυθμίσεως της Έργασίας «Τ.Ρ.Ε.»**, εύρισκόμε-
θα άκόμη πολύ μακράν άπό της έπιθυμητής
όργάνωσεως της έργασίας, δυνάμεθα όμως νά
εΐπωμεν ότι εύρισκόμεθα εις την άρχήν και ώς
γνωστόν **«Πάσα άρχή, ύσον τό ήμισυ του παντός»**.

Περαιτέρω και έν συνεχεία έπεξεργάζεται

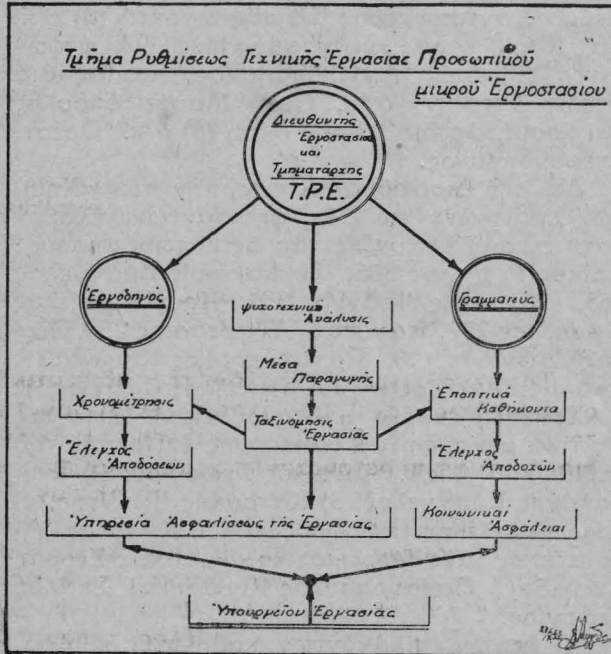
θει κατά πόδας την ζώην της βιομηχανίας και
των τεχνών διαρκώς και άλματωδώς βαίνουσαν
πρός τά εμπρός και μάς ύποχρεώνει νά την
παρακολουθούμεν μετά μεγίστης προσοχής και
δραστηριότητος.

Ός έπεξηγήσις δύναται νά προστεθί ότι,
όλα τά άνωτέρω άφορούν τάς μεγάλας ή τάς
άρκετά μεγάλας βιομηχανικές μονάδας. Όσον
άφορα δε μικρά ή ήμιβιοτεχνικά εργοστάσια, ή
όλη όργάνωσις εκφράζεται εις τό κάτωθι μι-
κρόν και άπλόν σχέδιον του τμήματος Τεχνικής
Ρυθμίσεως Έργασίας.

Όπως φαίνεται εις αυτό τό σχέδιον, όλη ή
εϋθύνη, έφαρμογή και εκτέλεσις της όργανώ-
σεως ταύτης, δέν άπαιτεί αύξησιν του προσω-
πικού, αλλά άπλώς ύποδεικνύει τά συμπληρω-
ματικά καθήκοντα των ίδιων προσώπων, άτινα
πρόσωπα ούτως ή άλλως πάντοτε ύπάρχουν
εις κάθε εργοστάσιον, δηλαδή: διευθυντής, έρ-
γοδηγός και λογιστής ή γραμματεϋς του έργο-
στασίου.

Όλον τό ζήτημα θά συνίσταται εις τό πώς
θά κατανεμηθούν άποτελεσματικώτερον τά έπι-
πρόσθετα ταύτα καθήκοντα μεταξύ των, έν
σχέσει προς τάς γνώσεις, την μόρφωσιν, την
πειραν, την ικανότητα και τον διαθέσιμον και-
ρόν εκάστου έξ αυτών, άφιεμένης όμως εις τάς
χειράς του διευθυντού της γενικής καθοδηγή-
σεως όλου του τμήματος.

Συμπληρώντες τό παρόν άρθρον μας και
άτενίζοντες με θάρρος την εξέλιξιν της όλης
καταστάσεως και έχοντες άκράδαντον πεποί-
θησιν εις τό άμέσως μέλλον, προτείνομεν νά
προβώμεν άδιστακτως άπό τώρα εις την προ-
παρασκευαστικήν έργασίαν προς πραγματο-
ποίησιν του ύπ' όψει σχεδίου όργανώσεως των
τμημάτων «Τ.Ρ.Ε.» εις όλην την βιομηχανίαν
της Έλλάδος και ούτω τό έρχόμενον με νέαν
και έθνικήν ζώην και σφρίγγος έθνικόν μέλλον,
μάς εύρη έτοιμους και δυναμένους νά αντιμε-
τωπίσωμεν και έξυπηρετήσωμεν έπαρκώς τάς
ανάγκας της έθνικής μας έλληνικής βιομηχα-
νίας.

και λαμβάνει σάρκα και όστά, κάθε λεπτομέ-
ρεια της κάθε έργασίας του συστήματος της
όλης γενικής όργάνωσεως της επιχειρήσεως.

Η προκειμένη έργασία δύναται τις νά εΐπη,
ότι **είναι έργασία και έργασία** ήτις ούδέποτε
σταματά και ούδέποτε τελειώνει, διότι άκολου-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΤΗΣ 10ης ΜΑΪΟΥ 1942

Κατά τάς άρχαιρεσίας της 10ης Μαΐου
έφορευούσης επιτροπής εκ των κ. κ. Δημ. Κα-
ρατζίνα ώς προέδρου, και των Ζωής Μελά-
Ίωαννίδου, Ανδρέα Λεμπέση και Παύλου Βαϊν-
διρλή ώς μελών, έψηφίσαν έν συνόλω 385, έξ των
μέλη έπαρχιών 22. Κατά τάς άρχαιρεσίας ταύ-
τας έλαβον ψήφους, κατά σειράν επιτυχίας,
διά τό Διοικητικόν Συμβούλιον της Ένώσεως
Έλλήνων Χημικών οι κάτωθι :

Στεφανόπουλος Όρέστης, 303, Καρνης Νι-
κόλαος 299, Μαυρειδόπουλος Θεόδωρος 290,
Νεϋρος Κωνσταντίνος 284, Φράγκος Κωνσταν-
τίνος 267, Δημητρίου Άγγελος 265, Μακρής
Κωνσταντίνος 257, Μίχας Δημητρίου 253,
Λούης Άλέξανδρος 248, Γεωργακόπουλος
Γεώργιος 124, Παπαδημητρακόπουλος Γεώρ-
γιος 110, Βέης Κωνσταντίνος 104, Μονδάνος
Παναγιώτης 103, Κατακουζινός Δημήτριος 101,

Παπαδόπουλος Θεόδωρος 100, Δαρίγας Ρένος 99, Εύαγγελινός Νικόλαος 91, Καραθανάσης Διονύσιος 15, Παυλίδης Κλέων 13, Τερμεντζής Γεώργιος 11, Διαλησμάς Ἀπόστολος 11, Πρασιώτης Σπύρος 11, Οἰκονόμου Ἀθανάσιος 10, Κανδήλης Ἰωάννης 1, Ρώτας Ἰωάννης 1.

Συνεπῶς ἐξελέγησαν σύμβουλοι διὰ τὴν Ἑνωσιν Ἑλλήνων Χημικῶν οἱ κ. κ. Στεφανόπουλος Ὀρέστης, Καρνῆς Νικόλαος, Μαυριδόπουλος Θεόδωρος, Νεῦρος Κωνσταντῖνος, Φράγκος Κωνσταντῖνος, Δημητρίου Ἄγγελος, Μακρῆς Κωνσταντῖνος, Γεωργακόπουλος Γεώργιος καὶ Παπαδημητρακόπουλος Γεώργιος ὡς ἐπιτυχόντες κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

Ὡς ἀναπληρωματικοὶ σύμβουλοι ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Μίχας Δημήτριος, Λούης Ἀλέξανδρος καὶ Βέης Κωνσταντῖνος.

Διὰ τὸ Πρωτοβάθμιον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἔλαβον ψήφους οἱ κ.κ. Ἰωαννίδης Δημήτριος 357, Παλαιογιάννης Μιχαὴλ 277, Παπουτσάνης Δημήτριος 271, Κοσσέρης Νικόλαος 95, Γεωργαλάκης Μιχαὴλ 93 καὶ Τασόπουλος 1.

Συνεπῶς ἐξελέγησαν τακτικὰ μέλη τοῦ Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου οἱ κ.κ. Ἰωαννίδης Δημήτριος, Παλαιογιάννης Μιχαὴλ, Παπουτσάνης Δημήτριος ἀναπληρωματικοὶ δὲ οἱ κ.κ. Κοσσέρης Νικ. καὶ Γεωργαλάκης Μιχ.

Διὰ τὸ Ἀνώτατον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἔλαβον ψήφους οἱ κ. κ. Καρῆς Ἰωάννης 353, Δόσιος Κωνσταντῖνος 267, Ματθαιόπουλος Γεώργιος 252, Καραγκούνης Γεώργιος 107, Καραντάσης Τρύφων 97, Κοσσέρης Νικόλαος 1, Τερμεντζής Γεώργιος 1 καὶ Ἰωαννίδης Δημ. 1.

Συνεπῶς ἐξελέγησαν τακτικὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου οἱ κ.κ. Καρῆς Ἰωάννης, Δόσιος Κωνσταντῖνος, Ματθαιόπουλος Γεώργιος ἀναπληρωματικὸς δὲ ὁ κ. Καραγκούνης Γεώργιος.

Διὰ τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ἔλαβον ψήφους οἱ κ.κ. Σωτηρίου Ἀναστάσιος 265, Ἀντωνόπουλος Ἀγησίλαος 262, Καγιᾶς Γεώργιος 260, Νικολάου Ἀντώνιος 108, Μανωλκίδης Σωτήριος 106, Ζέπος Γεώργιος 102, Ματθαιόπουλος Γεώργιος 1 καὶ Κοσσέρης Νικόλαος 1.

Συνεπῶς ἐξελέγησαν ὡς τακτικὰ μέλη τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ κ.κ. Σωτηρίου Ἀναστάσιος, Ἀντωνόπουλος Ἀγησίλαος, Καγιᾶς Γεώργιος, ἀναπληρωματικὰ δὲ οἱ κ.κ. Νικολάου Ἀντώνιος, Μανωλκίδης Σωτήριος καὶ Ζέπος Γεώργιος.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 18ης Μαΐου 1942, παρόντων τῶν κ.κ. Φράγκου Κωνσταντῖνου, Νεύρου Κωνσταν-

τῖνου, Καρνῆ Νικολάου, Δημητρίου Ἀγγέλου, Μαυριδοπούλου Θεοδώρου, Γεωργακοπούλου Γεωργίου, Παπαδημητρακοπούλου Γεωργίου, Στεφανοπούλου Ὀρέστου καὶ Μακρῆ Κωνσταντῖνου, προσέρχεται ὁ πρόεδρος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 10ης Μαΐου 1942 κ. Καρατζίνης Δημήτριος καὶ παραδίδει εἰς τὸν προεδρεύοντα κ. Φράγκον Κωνσταντῖνον τὰ πρακτικά τῆς ἐκλογῆς καὶ τὰ λοιπὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

Γενομένης μυστικῆς ψηφοφορίας πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ προεδρείου, ἐκλέγονται: πρόεδρος διὰ ψήφων ἑπτὰ (7) καὶ μιᾶς (1) λευκῆς ὁ κ. Κ. Νεῦρος, ἀντιπρόεδρος διὰ ψήφων ὀκτώ (8) ὁ κ. Νικ. Καρνῆς, γενικὸς γραμματεὺς διὰ ψήφων ἑννέα (9) ὁ κ. Ἄγγ. Δημητρίου, ταμίας διὰ ψήφων ἑπτὰ (7) ὁ κ. Θεόδ. Μαυριδόπουλος καὶ κοσμήτωρ διὰ ψήφων ὀκτώ (8) ὁ κ. Ὀρέστ. Στεφανόπουλος.

Διὰ τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» ἐπὶ 386 ψηφισάντων, ἔλαβον κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας τὰς ὡς κάτωθι ψήφους: Δρῖκος Γεώργιος 366, Σκυλακάκης Εὐάγγελος 363, Κατράκης Ἰωάννης 351, Κουγιουμτζέλης Θεόδωρος 272, Κώνστας Ἀναστάσιος 250, Ζέρβας Λεωνίδας 128, Παναγόπουλος Κίμων 121, Σκάλος Γεώργιος 21 καὶ Κανδήλης Ἰωάννης 1.

Συνεπῶς ἐκλέγονται κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας τακτικὰ μὲν μέλη τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς τοῦ περιοδικοῦ οἱ κ.κ. 1) Δρῖκος Γεώργιος, 2) Σκυλακάκης Εὐάγγελος, 3) Κατράκης Ἰωάννης, 4) Κουγιουμτζέλης Θεόδωρος καὶ 5) Κώνστας Ἀναστάσιος, ἀναπληρωματικοὶ δὲ οἱ κ.κ. Ζέρβας Λεωνίδας, Παναγόπουλος Κίμων καὶ Σκάλος Γεώργιος.

Ὁ ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων καθηγητῆς κ. Λεωνίδας Ζέρβας, ψηφισθεὶς παρὰ τὴν σχετικὴν κοινοποίησιν ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι δὲν δέχεται τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑποψηφιότητά του κατόπιν τῆς ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1942 ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν Ε.Ε.Χ., ἀριθ. πρωτ. 491, δὲν ἀνεκηρύχθη ἀ' ἐπιλαχῶν θεωρηθέντων τῶν ψήφων του ἀκύρων.

Τὰ ἀνωτέρω ἐκλεγέντα ὡς τακτικὰ μέλη τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς Χ.Χ. συμπληρούμενα μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενα, δηλαδὴ τοῦ Ταμίου καὶ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ε.Χ., συνήλθον εἰς πρώτην συνεδρίασιν τὴν 16/6/42, καθ' ἣν ἐξέλεξαν τὸν κ. Ἀναστ. Κώνσταν ὡς διευθυντὴν συντάξεως, τὸν κ. Σκυλακάκη ὡς γεν. γραμματέα, τὸν κ. Γ. Δρῖκον ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῶν πόρων, τὸν κ. Ἰ. Κατράκη ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας καὶ διεκπεραιώσεως καὶ τὸν κ. Θ. Κουγιουμτζέλην ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας τῆς ἐπαγγελματικῆς ὕλης.